

Spomen dani i blagdani kroz tjedan:

- P 21. 03. Serapion, Vesna
 U 22. 03. Oktavijan, Jaroslav, Lea
 S 23. 03. Oton, Dražen, Jasna
 Č 24. 03. Latin, Javorka, Flavije
P 25. 03. Navještenje Gospodinovo
 S 26. 03. Montan i Maksima
N 27. 03. 3. korizmena - BEZIMENA

✿ Hrvatski Caritas, odlukom hrvatskih biskupa, pokrenuo je nacionalnu akciju prikupljanja pomoći u Hrvatskoj za stradale od potresa i tsunamija u Japanu.

Građani i tvrtke mogu se u akciju Hrvatskog Caritasa uključiti uplatom na žiro račun Hrvatskog Caritasa kod PBZ-a 2340009-1100080340 (poziv na broj 143); pozivom na telefon 060 9010 ,

cijena poziva 6,15 kn; online uplatama na www.caritas.hr i novčanom pomoći u svakoj župi, s napomenom: za stradale u Japanu.

✿ 23. 03. obilježava se 110. godišnjica rođenja fra Ante Tomičića sa svečanom misom u 19,00 sati, a nakon mise molitva za njegovo proglašenje blaženim.

✿ 25. ožujka je svetkovina Marijina Navještenja ili Blagovijest, mise su u 8,30 i svečana u 19,00 sati.

✿ U nedjelju (27. 03.) je skrutinij za odrasle osobe koje će biti krštene u Vazmenom bdijenju.

✿ Na istu nedjelju je oproštaj našega brata fra Josipa Grivića koji ide u župu Pohodjenje Blažene Djevice Marije u Topusko, Sisačka biskupija.

✿ Kroz korizmeno vrijeme nalazit će se košara ispred oltara Srca Isusova u koju možete stavljati živežne namirnice za potrebitije.

Raspored svetih misa:

Radnim danom: 7³⁰, 19⁰⁰ sati

Nedjeljom i blagdanom:
 7³⁰ 9⁰⁰ 10³⁰ 12⁰⁰ 19⁰⁰ sati

U bolnici na Potoku nedjeljom u 10⁰⁰ sati

Izdaje: Župni ured - Gospe Lurdske

Uzori života za Život
BLAGOVJEST - GODPODINOVO NAVJESTENJE

Andeo pozdravlja Mariju uzvišenim riječima koje ulijevaju strahopoštovanje:

»Zdravo, milosti puna! Gospodin s tobom!«

»Tako se na zemlji oglašuje prvi put mesijanska radost. O Ti, Zamilovana, Milosti puna! U

tim je riječima već označena *Imakulata*, Bezgrešna u otajstvenoj punini svoga božanskog izabranja, obučena u sjajnu svjetlost. „Gospodin s Tobom!” Bog je s Marijom koja je izabrani član ljudskoga roda da postane majka onoga koji će se zvati i biti Emanuel, to jest S – nama – Bog. Od sada će zauvijek, bez pokajanja i bez opoziva, Bog biti zajedno s čovječanstvom jedno da ga spasi i da mu daruje svoga Sina, Otkupitelja. Marija je živo i konkretno jamstvo te spasiteljske nazočnosti Božje u čovječanstvu.«

Marija je Djevica koja sluša i vjerom prihvaća Božju riječ. To njezino potpuno predanje u vjeri Bogu bila je pretpostavka i put Marijinu Božanskom majčinstvu. Puna vjere začē Krista u svome srcu, a zatim i u svome tijelu.

Tijelo koje Isus uzima od Djevice Marije postaje novi Božji hram u kojem se svi mi ugrađujemo kao živo kamenje u izgradnji Božjeg kraljevstva, te euharistijski kruh koji daje život svijetu.

Stoga Marija zbog svoje vjere postaje slika Crkve koja posebno u liturgiji sluša, prihvaća, časti i proglašava Božju riječ; razdaje ju vjernicima kao kruh života da bi se i u njima Krist mogao ponovo utjeloviti i rasti do punine.

»Svetkovina Navještenja Marijina pozivlje nas da podemo za Marijom putem vjere, putem djelatne vjere. Takva je vjera velikodušna jer se otvara Božjoj riječi i prihvaća Božju volju, kakva bila i kako god se iskazivala. Takva je vjera jaka, jer nadvladava sve teškoće, nerazumijevanja i krize. Takva je vjera djelatna, a pothranjuje ju kao živi ogranj ljubav koja želi hrabro surađivati s Božjim planom o nama« u izgradnji Božjega kraljevstva

Župni listić
 Župe Gospe Lurdske

51000 RIJEKA, Kapucinske stube 5 - tel.(051) 335 233, faks 334 911

Bolnički kapelan: 091 90 78 698 – www.svetifrane.org

20. 03. 2011.

God. IV., br. 125.

Čitanje svetog Evanđelja po Mateju

U ono vrijeme: Uze Isus sa sobom Petra, Jakova i Ivana, brata njegova, te ih povede na goru visoku, u osamu, i preobrazi se pred njima. I zasja mu lice kao sunce, a haljine mu Postadoše bijele kao svjetlost. I gle: ukazaše im se Mojsije i Ilija te razgovarahu s njime. A Petar prihvati i reče Isusu: „Gospodine, dobro nam je ovdje biti. Ako hoćeš, načinit ću ovdje tri sjenice, tebi jednu, Mojsiju jednu i Iliji jednu.«

Dok je on još govorio, gle, svijetao ih oblak zasjeni, a glas IZ oblaka govoraše: „Ovo je Sin moj, Ljubljeni! U njemu mi sva milina! Slušajte ga!» Čuvši glas, učenici padoše licem na zemlju i silno se prestrašiše. Pristupi k njima Isus, dotakne ih i reče: „Ustanite, ne bojte se!» Podigoše oči, ali ne vidješe nikoga doli Isusa sama. Dok su silazili s gore, zapovjedi im Isus: „Nikomu ne kazujte viđenje dok Sin Čovječji od mrtvih ne uskrsne.«

2. korizmena nedjelja

Na prvu korizmenu nedjelju odlučili smo s Kristom boriti se protiv Sotone i njegovih napasti. Današnja nedjelja pokazuje nam Isusa proslavljenoga kao cilj njegove i naše borbe.

U prvom čitanju čuli smo kako Abraham pozvan od Boga, napušta svoj dom i odlazi kamo ga Bog zove. To je slika svakog vjernika, nas koji se odazivamo na Božji zov, drugim riječima slijedimo glas Božji, ili pak glas savjesti – dobro činimo, zlo izbjegavamo.

Ovu sliku nadopunjuje druga slika iz Pavlova života: kad sv. Pavao govori svom učeniku iz zatvora: "**Zlopati se zajedno sa mnom za evanđelje**". Ići iz svoje zemlje nije nimalo lako a još manje svjedočiti kršćanski život ako se usko ne surađuje s Kristom, ako se ne molimo, ako nismo naučeni pobjeđivati sve kušnje ovoga svijeta. To drugim riječima znači zlopatiti se, propatiti da bi drugi imali svjedočanstvo u nama. Nisu li nam u tome na najbolji način svjedoci prvi kršćani, koji su poput sv. Pavla, prešli mučenički put Isusa Krista.

Iz scene preobraženja na Gori izdvojit ćemo nekoliko važnijih smjernica:

Nisu apostoli vidjeli Božju ljepotu, **nego ljepotu čovjeka sjedinjena s Bogom.**

Riječ Božja koja je bila očitovana na brdu Tabor želi nam reći: „Ako budete slušali i slijedili Sina mojega, i vi ćete biti sinovi Božji, i vi ćete biti sjajni kao sunce; odjeće bijele, kao snijeg i duše i biti sretniji od svakog stvorenja.”

Krist nam je učitelj, jer iz njegove riječi učimo živjeti kao novi ljudi. Krist nam je uzor – u svim prilikama života, pitamo se kako bi Krist postupio da je na našem mjestu. U Kristu se očitovala proslava nebeske slave, na nama je da i mi kroz ovu svakidašnjicu očitujemo tu slavu preobraženi njegovom riječi, kako bi poput sv. Petra mogli reći *Učitelju dobro nam je ovdje biti.*

Zahvala i oprostaj Urednika župskog listića

Dragi vjernici i čitatelji našeg župskog listića!

Na početku svog obraćanja vama želio bih najprije zahvaliti Bogu i Nebeskoj majci da smo se družili i obogaćivali Božjom riječi koja je na svojstven način bila pisana u našem župskom listiću – Gospa Lurdska. Hvala svima vama koji ste ga redovito uzimali i čitali te me na taj način hrabрили u uređivačkom radu koji na trenutke, iskreno priznajem, nije bio lak. Ne žalim truda, Bogu hvala, vjerujući da svaki rad koji je rađen s ljubavlju ne ostaje bez ploda.

Po dolasku u vašu sredinu promakla mi je jedna stvar koju sada, opraštajući se od vas, želim ispraviti: predstaviti se iznoseći nekoliko važnijih podataka iz svoje biografije.

Rođen sam 16. 3. 1946. u župi sv. Josipa – Novo Virje (Virje, Podravina). Klasičnu gimnaziju završio sam na Franjevačkoj gimnaziji u Splitu na Poljudu 1969. a teologiju na KBF-u u Zagrebu 1975. Kako se nisam odmah redio za svećenika radio sam 'dobru svojih roditelja' sve do 1991. kada sam stupio u Red kapucina u Dubrovniku. Vječne zavjete položio sam ovdje (u crkvi Gospe Lurdske) 20. 08. 1995., a slijedeće nedjelje primio sam red đakonata u rodnoj župi – Novo Virje, po rukama pok. varaždinskog biskupa Marka Culeja. Za svećenika sam zaređen 17. 3. 1996. u Stolnoj crkvi u Dubrovniku po rukama biskupa dr. Želimira Puljića. Mladu misu slavio sam prvog svibanja iste godine u Novom Virju.

Svaki svećenik po svom ređenju stalno ima pred sobom poslanje svoga Učitelja "Evo ja vas šaljem". Toj zadaći on nastoji odgovoriti kako zna i može. Na poseban način to čini redovnik koji prihvaćajući pravila zavjeta želi poput sv. Franje biti u službi Bogu i čovjeku.

U jesen 1996. godine premješten sam iz Dubrovnika u Karlobag kao vjeroučitelj u OŠ Karlobag, a od 2005. uz spomenutu obvezu vršio

sam službu poglavara samostana sve do 2008. i premještaja u Rijeku bez posebnih obveza. Upravo zbog toga lakše sam se mogao posvetiti izdavanju župskog listića, znajući da pisana riječ ostavlja dug i neizbrisiv trag.

U pisanju je, kako ste mogli primijetiti, bilo je riječi i o prošlosti naših kapucina; to sam činio s osobitim zadovoljstvom kako bi se mnogi od vas upoznali s njihovim radom – djelima koja danas krasi ovu župu, pa i grad Rijeku. Svaki kamenčić koji bi se našao u Listiću (biseri, misli za razmišljanje, pokoja šala) imao je za cilj da prenese poruku. Koliko sam u tome uspio samo je vama poznato.

Božju providnost i njegovu Očinsku pratnju. Nadam

se da će i tamo biti veliko polje rada, pa se već sada toplo preporučam u vaše molitve jer zajedno možemo mnogo. Što se, pak, tiče daljnjeg izdavanja vašeg Listića, ukratko ću reći 'na mladima svijet ostaje', nadajući se kako će postajati sve bolji na vašu korist i duhovno dobro. Novim urednicima želim puno uspjeha i uredničke kreacije kako bi izlazio u što većem broju i bio prisutan u svakoj obitelji.

Neka mi bude dopušteno na koncu – kao *šećer na kraju* – zahvaliti braći i časnim sestrama za sve dobro kojim su me tijekom mog boravka ovdje tako nesebično obasipali. Hvala njima i svima vama koji ste mi bili nenadoknativa potpora. Ukoliko sam koga povrijedio – hotimično ili ne – iskreno tražim oprost. Želim vam svako životno dobro uz želju da ostanete vjerni čitatelji pisane riječi koja odražava odsjaj one nebeske Riječi: Isusa Krista.